

УДК 519.6

М. І. Глебена (Ужгородський нац. ун-т)

Г. Г. Цегелик (Львівський нац. ун-т імені Івана Франка)

ДО ПИТАННЯ ВІДШУКАННЯ АБСОЛЮТНОГО ЕКСТРЕМУМУ НЕГЛАДКИХ І РОЗРИВНИХ ФУНКЦІЙ ОДНІЄЇ І ДВОХ ДІЙСНИХ ЗМІННИХ

The possibilities of application of algorithms based on the apparatus of non-classical Newtonian majorant and diagrams functions for finding of absolute extremum of function of one and two real variables are grounded in the work.

В роботі обґрунтовано можливості застосування алгоритмів мажорантного типу до відшукування абсолютного екстремуму функції однієї та двох дійсних змінних.

Вступ. Проблема відшукування абсолютного екстремуму негладких і розривних функцій часто виникає під час розв'язування різних класів прикладних задач [1,2]. Тому великий інтерес становить розробка чисельних методів, за допомогою яких можна було б знаходити абсолютний екстремум як неперервно-диференційованих, так і довільних негладких і розривних функцій.

Нами ведеться робота над розробленням таких методів. В їх основу покладено використання апарату неklasичних мажорант і діаграм Ньютона функцій, заданих таблично [3,4].

В [5] розроблений алгоритм відшукування абсолютного екстремуму функції однієї дійсної змінної, використовуючи властивості неklasичних мажорант і діаграм Ньютона функцій однієї дійсної змінної, заданих таблично. В [6] такий же алгоритм розроблений для функцій двох дійсних змінних, використовуючи властивості неklasичних мажорант і діаграм Ньютона функцій двох дійсних змінних, заданих таблично. В роботі розглядається питання універсальності розроблених алгоритмів.

Теорема 1. *Для будь-якої функції $f(x) \neq const$, заданої на проміжку $[a, b]$, для якої $|f(x)| \leq M < \infty$, завжди при будь-якому початковому наближенні з заданою точністю можна знайти її абсолютний екстремум, використовуючи алгоритм, наведений в [5].*

Доведення. Припустимо, що потрібно знайти абсолютний екстремум функції $f(x)$ на проміжку $[a, b]$. Не зменшуючи загальності, вважатимемо, що $f(x) > 0$ для всіх $x \in [a, b]$. Якщо $f(x) \in C[a, b]$, то функція визначена в усіх точках проміжку $[a, b]$. Тоді для будь-якої системи точок $a = x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$ проміжку $[a, b]$ можна побудувати неklasичну мажоранту і діаграму Ньютона. Звідси випливає, що користуючись алгоритмом, наведеним в [5], завжди можна знайти абсолютний максимуму функції $f(x)$ з заданою точністю.

Розглянемо тепер випадок, коли функція $f(x)$ на проміжку $[a, b]$ має скінченну кількість точок розриву першого роду. Вважаємо, що ці точки розриву відомі. Нам потрібно довизначити функцію $f(x)$ в точках розриву так, щоб вона стала визначеною в усіх точках проміжку $[a, b]$. Тоді для будь-якої системи точок $a = x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$, в яку входять усі точки розриву, буде існувати

некласична мажоранта і діаграма Ньютона і можна буде використати алгоритм, наведений в [5], для відшукування з заданою точністю абсолютного максимуму функції $f(x)$. Довизначення функції $f(x)$ в точках розриву відбувається так.

Нехай \bar{x} – точка розриву першого роду функції $f(x)$. Тоді можливі такі випадки:

- 1) $\lim_{x \rightarrow \bar{x}-0} f(x) = \lim_{x \rightarrow \bar{x}+0} f(x) = c$;
- 2) $\lim_{x \rightarrow \bar{x}-0} f(x) = c, \quad \lim_{x \rightarrow \bar{x}+0} f(x) = d, \quad c \neq d$;
- 3) $f(\bar{x}) = c, \quad \lim_{x \rightarrow \bar{x}+0} f(x) = d$;
- 4) $f(\bar{x}) = c, \quad \lim_{x \rightarrow \bar{x}-0} f(x) = d$.

Тоді у першому випадку приймаємо $f(\bar{x}) = c$; у другому – $f(\bar{x}) = c$, якщо $c > d$, або $f(\bar{x}) = d$, якщо $c < d$; у третьому і четвертому – $f(\bar{x}) = c$, якщо $c \geq d$, або $f(\bar{x}) = d$, якщо $c < d$.

Отже, маючи функцію, визначену в усіх точка проміжку $[a, b]$, вибираємо відповідним чином систему точок, в яку входять усі точки розриву, і використовуємо алгоритм, наведений в [5], для відшукування абсолютного максимуму з заданою точністю функції $f(x)$.

Розглянемо приклади.

Приклад 1. $y = [\sin x] \rightarrow \max$ на $[0; \pi]$. Графік якої зображено на мал.1. Точкою розриву є точка $\frac{\pi}{2}$ і $\lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{2}+0} y = 1, \quad \lim_{x \rightarrow \frac{\pi}{2}-0} y = 1$, тоді беремо $f\left(\frac{\pi}{2}\right) = 1$.

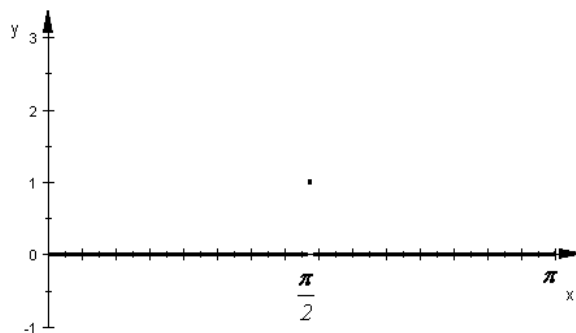

Рис. 1

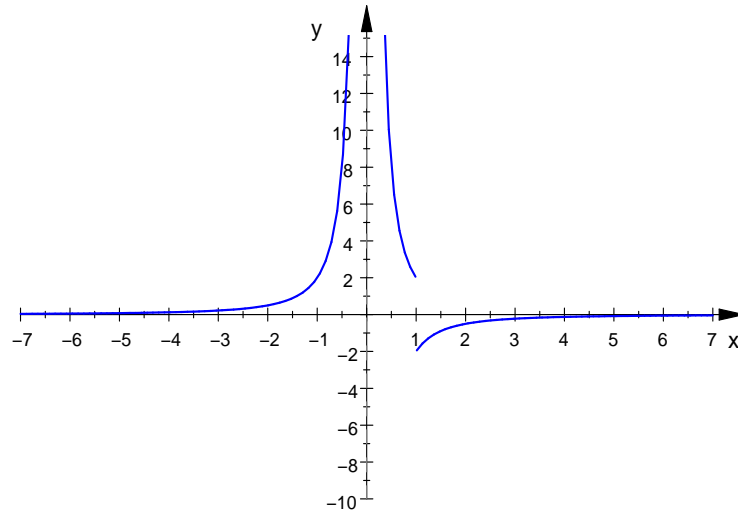

Рис. 2

Приклад 2. $y = \frac{2|x-1|}{x^2-x^3} \rightarrow \min$ на $[\frac{1}{2}; 2]$. Графік якої зображено на мал. 2. Точкою розриву є точка 1 $\lim_{x \rightarrow 1-0} y = 2$, $\lim_{x \rightarrow 1+0} y = -2$ тоді беремо $f(1) = -2$.

Приклад 3. $y = \frac{|\sin x|}{\sin x} + \cos x \rightarrow \max$ на $[-\pi; \pi]$. Графік якої зображено на мал. 3. Точками розриву є точки $-\pi, 0, \pi$, $\lim_{x \rightarrow -\pi+0} y = -2$, $\lim_{x \rightarrow 0-0} y = 0$, $\lim_{x \rightarrow 0+0} y = 2$, $\lim_{x \rightarrow \pi-0} y = 0$. Тоді беремо $f(-\pi) = -2$; $f(0) = 2$; $f(\pi) = 0$.

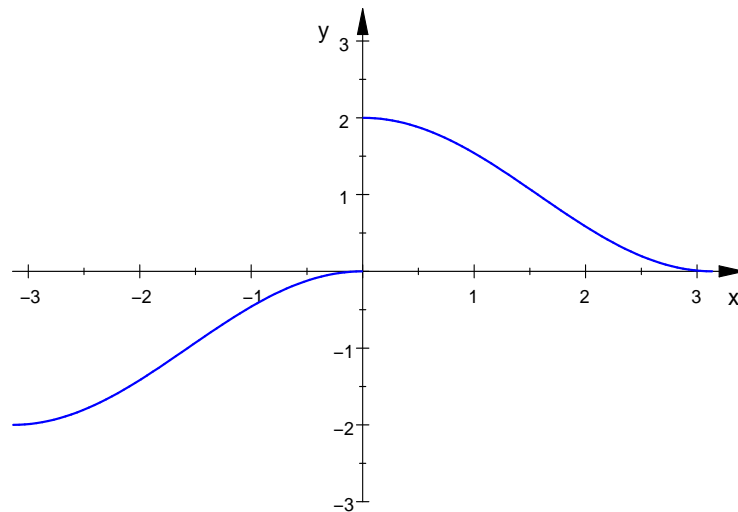

Рис. 3

Розглянемо тепер задачу відшукування абсолютного екстремуму функції двох дійсних змінних.

Нехай функція $f(x, y) \neq \text{const}$ є неперервною в області $D = \{a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$ і для всіх $(x, y) \in D$ виконується умова $f(x, y) > 0$. Побудуємо для функції $f(x, y)$ за значеннями (x_i, y_j) ($i = 1, 2, \dots, n$; $j = 1, 2, \dots, m$), де $a = x_1 < x_2 < \dots < x_n = b$,

$c = y_1 < y_2 < \dots < y_n = d$, некласичну діаграму Ньютона [3, 4]. В цьому випадку діаграма Ньютона буде опуклою багатогранною поверхнею. Тоді, якщо $f(x, y)$ має єдину точку абсолютного максимуму, то справедлива теорема.

Теорема 2. Серед точок (x_i, y_j) ($i = 1, 2, \dots, n$; $j = 1, 2, \dots, m$) існує єдина точка (x_k, y_l) , для якої виконуються умови

$$R_{kl}(x) \leq 1, \quad R_{k+1,l}(x) \geq 1, \quad R_{kl}(y) \leq 1, \quad R_{k,l+1}(y) \geq 1.$$

Доведення. Припустимо, що існує інша точка (x_s, y_r) , для якої виконуються умови: $R_{sr}(x) \leq 1, \quad R_{s+1,r}(x) \geq 1, \quad R_{sr}(y) \leq 1, \quad R_{s,r+1}(y) \geq 1$.

Нехай $k < s$, тоді $R_{kl}(x) \leq 1, R_{k+1,l}(x) \geq 1, \dots, R_{sr}(x) \leq 1, R_{s+1,r}(x) \geq 1$.

Нехай $s < k$, тоді $R_{sr}(x) \leq 1, R_{s+1,r}(x) \geq 1, \dots, R_{kl}(x) \leq 1, R_{k+1,l}(x) \geq 1$.

Нехай $l < r$, тоді $R_{kl}(y) \leq 1, R_{k,l+1}(y) \geq 1, \dots, R_{sr}(y) \leq 1, R_{s,r+1}(y) \geq 1$.

Нехай $r < l$, тоді $R_{sr}(y) \leq 1, R_{s,r+1}(y) \geq 1, \dots, R_{kl}(y) \leq 1, R_{k,l+1}(y) \geq 1$.

Виконання таких нерівностей суперечить умовам:

$$R_{ij}(x) \leq R_{i+1,j}(x) \quad (i = 1, 2, \dots, n-1; j = 1, 2, \dots, m),$$

$R_{ij}(y) \leq R_{i,j+1}(y) \quad (j = 1, 2, \dots, m-1; i = 1, 2, \dots, n)$. Ми прийшли до протиріччя, тобто точка (x_k, y_l) є єдина.

Теорема 3. Для будь-якої функції $f(x, y) \neq \text{const}$, заданої в області $D = \{a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$, для якої $|f(x, y)| \leq M < \infty$ завжди при будь-якому початковому наближенні з заданою точністю можна знайти її абсолютний екстремум, використовуючи алгоритм, наведений в [6].

Доведення. Припустимо, що потрібно знайти абсолютний екстремум функції $f(x, y)$ в області $D = \{a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$. Не зменшуючи загальності, вважатимемо, що $f(x, y) > 0$ для всіх $x \in D$. Якщо $f(x, y) \in C(D)$, то функція визначена в усіх точках області D . Тоді для будь-якої системи точок $a = x_1 < x_2 < \dots < x_n = b, c = y_1 < y_2 < \dots < y_n = d$ області D можна побудувати некласичну мажоранту і діаграму Ньютона. Звідси випливає, що, користуючись алгоритмом, наведеним в [6], завжди можна знайти абсолютний максимум функції $f(x, y)$ з заданою точністю.

Розглянемо тепер випадок, коли функція $f(x, y)$ в області $D = \{a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$ має лінію розриву і ця лінія розриву визначається скінченною сукупністю точок розриву (\bar{x}, \bar{y}) першого роду. Вважаємо, що ця сукупність точок розриву відома. Нам потрібно довизначити функцію $f(x, y)$ в точках розриву так, щоб вона стала визначеною в усіх точках області $D = \{a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$.

Тоді для будь-якої системи точок $a = x_1 < x_2 < \dots < x_n = b, c = y_1 < y_2 < \dots < y_n = d$, в яку входять усі точки розриву, буде існувати некласична мажоранта і діаграма Ньютона і можна буде використати алгоритм, наведений в [6], для відшукування з заданою точністю абсолютного максимуму функції $f(x, y)$. Довизначення функції $f(x, y)$ у кожній точці сукупності відбувається так.

Нехай (\bar{x}, \bar{y}) одна із точок сукупності. Тоді можливі такі випадки:

$$1) \quad \lim_{\substack{x \rightarrow \bar{x}-0 \\ y \rightarrow \bar{y}-0}} f(x, y) = \lim_{\substack{x \rightarrow \bar{x}+0 \\ y \rightarrow \bar{y}+0}} f(x, y) = q;$$

$$2) \quad \lim_{\substack{x \rightarrow \bar{x}-0 \\ y \rightarrow \bar{y}-0}} f(x, y) = q, \quad \lim_{\substack{x \rightarrow \bar{x}+0 \\ y \rightarrow \bar{y}+0}} f(x, y) = g, \quad q \neq g;$$

$$3) f(\bar{x}, \bar{y}) = q, \quad \lim_{\substack{x \rightarrow \bar{x} + 0 \\ y \rightarrow \bar{y} + 0}} f(x, y) = g;$$

$$4) f(\bar{x}, \bar{y}) = q, \quad \lim_{\substack{x \rightarrow \bar{x} - 0 \\ y \rightarrow \bar{y} - 0}} f(x, y) = g;$$

Тоді у першому випадку приймаємо $f(\bar{x}, \bar{y}) = q$; у другому $f(\bar{x}, \bar{y}) = q$, якщо $q > g$, або $f(\bar{x}, \bar{y}) = g$, якщо $q < g$; у третьому і четвертому $f(\bar{x}, \bar{y}) = q$, якщо $q > g$, або $f(\bar{x}, \bar{y}) = g$, якщо $q < g$.

Отже, маючи функцію, визначену в усіх точках області D , вибираємо відповідним чином систему точок, в яку входять усі точки лінії розриву, і використовуємо алгоритм, наведений в [6], для відшукування абсолютного максимуму з заданою точністю функції $f(x, y)$.

Розглянемо приклад.

Приклад 4. $z = [\sin(xy)] \rightarrow \max$ в області

$D = \{0 \leq x \leq \pi, 0 \leq y \leq \pi\}$. Лінією розриву є дуга $y = \frac{\pi}{2x}$, $0 < x \leq \pi$ і вона визначається сукупністю точок $(x, \frac{\pi}{2x})$ для яких $\forall x, 0 < x \leq \pi$

$$\lim_{y \rightarrow \frac{\pi}{2x} - 0} z = \lim_{y \rightarrow \frac{\pi}{2x} + 0} z = 1, \text{ тоді беремо } f(x, \frac{\pi}{2x}) = 1.$$

1. Батухтин В. Д., Майборода Л. А. Оптимизация разрывных функций. – М.: Наука, 1984. – 208 с.
2. Шор Н. З. Методы минимизации недифференцируемых функций и их приложения. – К.: Наук. думка, 1979. – 199 с.
3. Цегелик Г. Г. Теория мажорант и диаграмм Ньютона функций, заданных таблично, и ее приложение // Укр. мат. журн. – 1989. – 41, №9. – С. 1273–1276.
4. Цегелик Г. Г., Федчишин Н. В. Апарат неklasичних мажорант і діаграм Ньютона функцій двох дійсних змінних, заданих таблично // Вісн. Львів. ун-ту. Сер. мех.-мат. – 1998. – Вип 50. – С. 209-211.
5. Глебена М. І., Цегелик Г. Г. Чисельний метод мажорантного типу відшукування екстремуму негладких і розривних функцій // Наук. вісник Ужгород. ун-ту. Сер.матем. і інформ. – 2006. – Вип.12-13. – С. 55-58.
6. Глебена М. І., Цегелик Г. Г. Чисельний метод відшукування екстремуму негладких функцій двох дійсних змінних // Прикладні проблеми механіки і матем. – 2007. – Вип.5 – С. 17-21.

Одержано 18.10.2010